

POMIOTANY (1) *part praet pass pf*

A pl subst pomiotan(e).

Sł stp s.v. pomiotać, Cn, Linde brak.

Rozrzucony; proiectus Vulg [o wielu]: vkazano mu kościół Dagonow śpalony ogniem/ y Azot/ y inne miáltá rozborzone/ y ciáľá pomiotáne Leop 1.Mach 11/4.

a. [*Porzucony: Litwa też z Smoleńszczany do lasów pierzchnęli, A Niemcy pomiotane łupy nazad wzięli. StryjPoczqt 274.*]

Synonimy: rozrzucony, rzucony; a. porzucony.

Cf POMIOTAĆ

DDJ